

दानिएलको पुस्तक - एक सय पैतालीसौं

बाइबलीय भविष्यवाणी र समसामयिक घटनाहरूको व्याख्या: आधुनिक राजनीति र धार्मिक प्रतीकवादबारे एक दृष्टिकोण

Jeff Pippenger

2024-03-19

जब सबैभन्दा धनी राष्ट्रपति पदका आकांक्षीले २०१५ मा राष्ट्रपतिको उम्मेदवारी दिने आफ्नो अभिप्राय घोषणा गरे, तब वोकवादको धर्म (सदोम) र साम्यवादको राजनीति (मिश्र) उठे; र उनले आफ्नो राजनीतिक साक्षी दिएपछि, २०२० मा उनी मारिए। पोपलाई भविष्यवाणीगत रूपमा १७९८ मा मारियो, जब उनले साढे तीन भविष्यवाणीगत दिनसम्म आफ्नो शैतानी साक्षी दिए। तथापि, परमेश्वरको भविष्यवाणीगत वचनले यो चिन्हित गर्दछ कि अजिङ्गरसँगको आफ्नो युद्धमा पोप विजयी हुन्छ।

हे मानिसका पुत्र, आफ्नो मुख मिश्रका राजा फिरऊनको विरुद्धमा फर्का, र उसको विरुद्धमा, तथा सारा मिश्रको विरुद्धमा अगमवाणी गर: बोल, र भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ; हेर, म तेरो विरुद्धमा छु, हे मिश्रका राजा फिरऊन, ती विशाल अजिङ्गर, जो आफ्ना नदीहरूको बीचमा पल्टेर भन्छ, 'मेरो नदी मेरै हो, र मैले यसलाई आफ्नै लागि बनाएको हुँ।' इजकिएल २९:२, ३.

मिश्र महान अजिङ्गर हो, र फिरऊनको नास्तिकताले फ्रान्सेली क्रान्तिको नास्तिकता तथा एक्काइसौं शताब्दीको वैश्विकतावादको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो। एक्काइसौं शताब्दीको पृथ्वी-जन्तुको सीमाभित्र रहेको त्यो वैश्विकतावाद डेमोक्रेटिक पार्टीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। इजकिएलले परमेश्वर मिश्रको विरुद्ध हुनुहुन्छ भनी पहिचान गराउँछन्, र अध्यायमा अगाडि इजकिएलले परमेश्वरले मिश्रलाई उत्तरका राजालाई दिनुहुनेछ भनी पहिचान गराउँछन्, जसलाई उक्त अंशमा नबूकदनेसर भनेर चिनाइएको छ, र जसले अन्तिम दिनहरूको नक्कली उत्तरका राजाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो नक्कली उत्तरको राजा पापसत्ता हो, र परमेश्वरले इजकिएलद्वारा पहिचान गराउनुहुन्छ कि नबूकदनेसरले उहाँको ताडनाको लौरोको रूपमा प्रदान गरेको सेवाको निम्ति परमेश्वरले मिश्रलाई उत्तरका राजालाई दिनुहुनेछ। उहाँले पछिल्लो वर्षा आइपुग्ने अवधिमा मिश्रलाई पोपलाई दिनुहुनेछ भनी पहिचान गराउनुहुन्छ।

सत्ताइसौं वर्षमा, पहिलो महिनामा, महिनाको पहिलो दिनमा, परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसको पुत्र, बाबेलका राजा नबूकदनेसरले आफ्नो सेनाद्वारा टायरसको विरुद्ध ठूलो सेवा गरायो; हरेक टाउको टाक्लो पारियो, र हरेक काँध घोटियो; तापनि त्यसको विरुद्ध उसले गरेको सेवाको लागि टायरसबाट न त उसले नै, न त उसको सेनाले नै कुनै ज्याला पाए: यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ; हेर, म मिस्रदेश बाबेलका राजा नबूकदनेसरलाई दिनेछु; र उसले त्यसको बहुलता लैजानेछ, र त्यसको लुट लिनेछ, र त्यसको शिकार लिनेछ; अनि त्यो उसको सेनाको ज्याला हुनेछ। मैले उसलाई मिस्रदेश उसको परिश्रमको बदला दिएको छु, जसद्वारा उसले त्यसको विरुद्ध सेवा गर्‍यो, किनकि तिनीहरूले मेरो निम्ति काम गरे, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। त्यस दिन म इस्राएलको घरानाको सीड उम्रन लगाउनेछु, र तिनीहरूका बीचमा म तिमीलाई मुख खोल्ने अवसर दिनेछु; अनि तिनीहरूले जान्नेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ। इजकिएल २९:१७-२१।

परमेश्वरले "इस्राएलको घरानाको सीड अंकुराउन" लगाउनुहुने "दिन" सेप्टेम्बर ११, २००१ हो, जब पछिल्लो वर्षा छर्किन आरम्भ भयो। त्यस समयमा प्रभुले पहरदारहरू उठाउनुभयो, यसो भन्दै, "तेस्रो विपत्तिको तुरहीको आवाज सुन", किनकि उहाँले यो चिन्तुभयो कि परमेश्वरले "तिनीहरूका बीचमा तेरो मुख खोलीदिनुहुनेछ।" "बीचमा" ले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भएको पछिल्लो वर्षाको छर्काइ र सन्डे कानुनमा समाप्त हुने, जब पवित्र आत्मा नापबिने खन्याइन्छ, ती दुई घटनाचिह्नहरूबीचको समयावधिलाई जनाउँछ। ती दुई घटनाचिह्नहरूको बीचमा, दुई साक्षीहरू, वा दुई सीडहरूले, सन् २०२० मा सडकमा दुवै मारिउन्जेल आफ्नो साक्षी दिए।

तिनीहरू मारिनुअघि तिनीहरूले आफ्नो साक्षी दिए, र तिनीहरू मारिएपछि तिनीहरू सातमध्येबाट निस्केको आठौँका रूपमा पुनर्जीवित भए। तिनीहरू नास्तिकता (मिस्र) र अनैतिकता (सदोम) को अजिङ्गर-सत्ताद्वारा मारिए। तिनीहरूले परमेश्वरलाई गरेको सेवाको प्रतिफलस्वरूप, उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूको पुरस्कारको रूपमा मिस्र दिने प्रतिज्ञा गर्नुभयो। जब उत्तरका राजाले दानिएल एघारको एकचालीसौँ पदमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको महिमामय देशलाई कब्जा गर्छ, तब उसले मिस्रमाथि पनि अधिकार गर्छ, किनकि यो परमेश्वरको व्यवस्थात्मक कार्यमा प्रदान गरिएको सेवाको प्रतिफलस्वरूप उसको भुक्तानी हो।

हे अश्वूरी, मेरो क्रोधको लट्टी, र तिनीहरूको हातको लहुरी मेरो रिस हो। म उसलाई एक कपटी जातिको विरुद्ध पठाउनेछु, र मेरो क्रोधका मानिसहरूको विरुद्धमा म उसलाई आज्ञा दिनेछु, लुटको माल लिन, शिकार कब्जा गर्न, र तिनीहरूलाई सडकको हिलोझिँ कल्चिदिन। यशैया १०:५, ६

असीरियन उत्तरी राजा हो, जसले पापतन्त्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, अर्थात् अन्तिम दिनहरूमा उत्तरको नक्कली राजा। अश्वूर र बेबिलोन दुवैलाई इस्राएलमाथि—उत्तरी तथा दक्षिणी दुवै राज्यहरूमाथि—तिनीहरूको निरन्तर विद्रोहका कारण न्याय ल्याउन प्रयोग गरियो।

“‘यसरी इस्राएल आफ्नै देशबाट अश्वूरतर्फ बन्दी बनाई लगियो,’ ‘किनकि तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको वाणी मानेनन्, तर उहाँको करार उल्लङ्घन गरे, र परमप्रभुका सेवक मोशाले आज्ञा गरेका सबै कुराहरू उल्लङ्घन गरे।’ २ राजा १७:७, ११, १४-१६, २०, २३; १८:१२।”

“दश गोत्रहरूमाथि ल्याइएका ती भयङ्कर न्यायहरूमा प्रभुको एक बुद्धिमान् र कृपालु उद्देश्य थियो। तिनीहरूका पितृभूमिमा तिनीहरूद्वारा उहाँले अब गर्न नसक्ने कुरा उहाँले तिनीहरूलाई अन्यजातिहरूमाझ छरपस्ट पारेर पूरा गर्न खोज्नुभयो। मानवजातिका उद्धारकर्ताद्वारा प्रदान गरिएको क्षमाको लाभ उठाउन छनोट गर्ने सबैको उद्धारका लागि उहाँको योजना अझै पूरा हुनैपर्छ; र इस्राएलमाथि ल्याइएका कष्टहरूमा उहाँले पृथ्वीका जातिहरूसामु आफ्नो महिमा प्रकट हुने बाटो तयार गर्दै हुनुहुन्थ्यो। बन्दी बनाएर लगिएकाहरू सबै अपश्चात्तापी थिएनन्। तिनीहरूमध्ये कतिपय परमेश्वरप्रति सत्यनिष्ठ रहे, र अरूले उहाँको सामु आफूलाई नम्र तुल्याएका थिए। यिनैमार्फत्, ‘जीवित परमेश्वरका सन्तानहरू’ (Hosea 1:10), उहाँले अश्वूरी राज्यभित्रका असंख्य मानिसहरूलाई उहाँको चरित्रका गुणहरू र उहाँको व्यवस्थाको हितकारी स्वभावको ज्ञानमा ल्याउनुहुने थियो।” Prophets and Kings, 292.

प्रभुले उत्तरी राजाहरूलाई आफ्नो न्यायको साधनको रूपमा प्रयोग गर्नुभयो, र ती उत्तरी राजाहरूप्रति उहाँले अनुसरण गर्नुभएको बाइबलीय सिद्धान्त यो थियो कि उनीहरूले प्रदान गरेका सेवाको प्रतिफल पाउनुपर्छ।

त्यसै घरमा बसिरहो, र तिनीहरूले जे दिन्छन् त्यही खाँदै र पिउँदै गर; किनकि मजदूर आफ्नो ज्यालाको योग्य हुन्छ। घर-घर नडुल। लूका १०:७.

प्रभुले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा संयुक्त राज्यले आफ्नो परीक्षाकालको प्याला भरिपूर्ण गर्दा तिनीहरूलाई दण्ड दिन पापसत्तालाई प्रयोग गर्नुहुन्छ, र त्यस सेवाको बदलामा उहाँले पापसत्तालाई मिश्र दिनुहुन्छ। परमेश्वरको भविष्यसूचक वचन स्पष्ट छ कि मिश्र पापसत्तालाई दिइन्छ, र दानिएल अध्याय एघारका बयालीस र त्रेचालीस पदहरूले यस तथ्यलाई पुष्टि गर्छन्। गरिएको सेवाको बदलामा पोपले पाउने प्रतिफल यो हो कि उनी त्यही शिर बन्छन् जसलाई ती दस राजाहरूले उचाल्छन्, र जसले पशुको विश्वव्यापी प्रतिमामाथि शासन गर्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको मूर्तिको समयमा ट्रम्प अजिङ्गरका शक्तिहरूमाथि विजयी हुन्छन्, किनकि उनी सातमध्येका, अर्थात् आठौँ शिर हुन्। २०२० मा ट्रम्पलाई मार्ने अजिङ्गर-शक्ति रहेको डेमोक्रेटिक पार्टीको पतन अहिले भइरहेको छ। परमेश्वरको वचन कहिल्यै असफल हुँदैन। डेमोक्रेटिक पार्टीको “ऊँटको ढाड भाँच्ने पराल” इस्लामको झूटा अगमवक्ता हो। ७ अक्टोबर, २०२३ को आक्रमणले त्यसको समर्थन-आधारभित्र एउटा फाटो उत्पन्न गर्‍यो, जुन इस्लामको भूमिकाले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित र व्याकुल तुल्याइरहेको तथ्यसँग मात्र सम्बद्ध ठहरिन्छ। यससँगै थप

आक्रमणहरू पनि हुनेछन्, जसले अझ ठूलो विभाजन उत्पन्न गर्नेछ, तर साथसाथै पृथ्वी-पशुका नागरिकहरूको एउटा वर्गलाई एकताबद्ध गर्नेछ, जसले अजिङ्गरका शक्तिहरूद्वारा मुक्त गराइएको अवैध आप्रवासनको बाढीको मूर्खतालाई चिन्छन्। यसले आर्थिक संकट पनि उत्पन्न गर्नेछ, यद्यपि त्यो संकट त पहिले नै यहाँ उपस्थित छ।

“अनि त्यसपछि महान् छलकर्ताले मानिसहरूलाई परमेश्वरको सेवा गर्नेहरू नै यी विपत्तिहरूको कारण हुन् भनी विश्वस्त तुल्याउनेछ। स्वर्गको अप्रसन्नता जगाउने वर्गले आफ्ना सबै दुःखकष्टहरू ती मानिसहरूमाथि थोपर्नेछन्, जसको परमेश्वरका आज्ञाहरूप्रतिको आज्ञाकारिता उल्लङ्घनकर्ताहरूका लागि निरन्तर धिक्कार बनेको हुन्छ। यो घोषणा गरिनेछ कि आइतबारको सबाथको उल्लङ्घनद्वारा मानिसहरूले परमेश्वरलाई अप्रसन्न तुल्याइरहेका छन्; यस पापले यस्ता विपत्तिहरू ल्याएको छ, जो आइतबारको पालन कडाइका साथ लागू नगरिएसम्म अन्त्य हुनेछैनन्; र चौथो आज्ञाको दाबी प्रस्तुत गर्नेहरूले, यसरी आइतबारप्रतिको आदर नष्ट गर्दै, मानिसहरूलाई व्याकुल पार्नेहरू हुन्, जसले तिनीहरूको ईश्वरीय अनुग्रह र लौकिक समृद्धिमा पुनर्स्थापना हुन नदिइरहेका छन्। यसरी प्राचीनकालमा परमेश्वरका सेवकमाथि लगाइएको आरोप पुनः दोहोरिनेछ, र समान रूपमा सुस्थापित आधारहरूमा दोहोरिनेछ: ‘जब आहाबले एलियालाई देखे, तब आहाबले तिनलाई भन्यो, के इस्राएललाई दुःख दिने तँ नै होस्? अनि तिनले उत्तर दिए, मैले इस्राएललाई दुःख दिएको छैन; तर तँले र तेरो पिताको घरानाले, यस कारण कि तिमीहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू त्यागेका छौ, र तँले बालीमहरूलाई पछ्याएको छस्।’ 1 Kings 18:17, 18. झूटा आरोपहरूद्वारा जनताको क्रोध उत्तेजित गरिएझैं, तिनीहरूले परमेश्वरका दूतहरूप्रति अत्यन्त मिल्दोजुल्दो मार्ग अपनाउनेछन्, ठीक त्यस्तै जसरी धर्मत्यागी इस्राएलले एलियाप्रति अपनाएको थियो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 590.

शबाथ मान्नेहरूलाई “ईश्वरीय कृपा र लौकिक समृद्धि” हटाइनुको कारणका रूपमा पहिचान गरिनेछ। हाम्रो ठीक अगाडि रहेको यस अवधिको वर्णन गर्दै उनले एलियाह र आहाबसँगको उनको अन्तरक्रियालाई उल्लेख गर्छिन्। एक-अर्कामाथिका तिनीहरूको पारस्परिक आरोपहरू कर्मेल पर्वतको सामु भए। चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाअघि, बद्दो न्यायहरूद्वारा लौकिक समृद्धि र ईश्वरीय कृपा हटाइन्छन्। भर्खर उद्भूत गरिएको उक्त अंशले आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी परीक्षाको समयमा हुने घटनाहरूको एक शृंखलालाई जनाउँछ, तर त्यस्ता दुई परीक्षा-समयहरू छन्। संयुक्त राज्य अमेरिकाको सीमाभित्र घट्ने पशुको प्रतिमाको परीक्षा त्यसपछि समस्त संसारभरि दोहोरिन्छ। उक्त अंशमा वर्णन गरिएका सबै घटनाहरूले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था-अधिको इतिहासमा, तथा त्यसपछिलगत अनुसरण गर्ने विश्वव्यापी आइतबार व्यवस्था-संकटको इतिहासमा भविष्यवाणीगत परिपूर्ति पाउँछन्।

टेस्टिमोनीज, खण्ड नौको पहिलो अनुच्छेद, जो पृष्ठ एघारमा आरम्भ हुन्छ, यसरी NINE-ELEVEN लाई चिन्हित गर्दै, यसो भन्छ: “हामी अन्तको समयमा बाँचिरहेका छौं। समयका तीव्रगतिले पूरा भइरहेका चिन्हहरूले ख्रीष्टको आगमन अत्यन्त नजिक छ भनी घोषणा गर्छन्। हामी बाँचिरहेका दिनहरू गम्भीर र महत्त्वपूर्ण छन्। परमेश्वरको आत्मा क्रमशः तर निश्चयपूर्वक पृथ्वीबाट फिर्ता लिइँदैछ। विपत्तिहरू र दण्डहरू परमेश्वरको अनुग्रहलाई तुच्छ ठान्नेहरूमाथि पहिले नै परिरहेका छन्। स्थल र समुद्रका विपत्तिहरू, समाजको अस्थिर अवस्था, युद्धका त्रासहरू, अशुभ सूचक छन्। तिनीहरूले अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण घटनाहरू निकट आइरहेका छन् भन्ने पूर्वसंकेत दिन्छन्।” जब विवरण अगाडि बढ्छ, हामी पृष्ठ चौधमा यो पाउँछौं, “शिक्षकहरू र राजनेताहरूका बीचमा समेत, वर्तमान सामाजिक अवस्थाको आधारमा रहेका कारणहरू बुझ्नेहरू धेरै छैनन्। शासनको लगाम सम्हाल्नेहरू नैतिक पतन, गरिबी, दरिद्रता, र बद्दो अपराधको समस्याको समाधान गर्न सक्षम छैनन्। तिनीहरू व्यापारिक क्रियाकलापहरूलाई अझ सुरक्षित आधारमा स्थापित गर्न व्यर्थ संघर्ष गरिरहेका छन्। यदि मानिसहरूले परमेश्वरको वचनको शिक्षाप्रति अझ बढी ध्यान दिएका भए, तिनीहरूले आफूलाई अलमल्याउने समस्याहरूको समाधान पाउने थिए।”

“पवित्रशास्त्रले ख्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा ठीक अधिको संसारको अवस्थालाई वर्णन गर्दछ। लुत्पाट र जुलुमद्वारा ठूलो धनसम्पत्ति थुपारिरहेका मानिसहरूका विषयमा यसरी लेखिएको छ: ‘Ye have heaped treasure together for the last days. Behold, the hire of the laborers who have

reaped down your fields, which is of you kept back by fraud, crieth: and the cries of them which have reaped are entered into the ears of the Lord of Sabaoth. Ye have lived in pleasure on the earth, and been wanton; ye have nourished your hearts, as in a day of slaughter. Ye have condemned and killed the just; and he doth not resist you.' James 5:3-6."

अन्तिम दिनहरूमा मानिसहरू "व्यापारिक सञ्चालनहरूलाई अझ सुरक्षित आधारमा स्थापित गर्न व्यर्थ संघर्ष गरिरहेका" छन्। डेमोक्रेटहरू, तिनीहरूको प्रचार-मैसिन, र वैश्विकतावादी बैंकरहरू व्यर्थ संघर्ष गरिरहेका छन्, र उनीहरूले बाइडेन प्रशासनले हासिल गरेको दाबी गर्ने वास्तविक आर्थिक स्थिरताबारे झूट बोलिरहेका छन्। "स्त्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा ठीक अधिको संसार" का प्रतीकहरूमध्ये एक यो हो कि "लुटपाट र जबरजस्ती" द्वारा मानिसहरूले "महान् धन-सम्पत्ति थुपारेका" छन्। सिस्टर ह्वाइटले उद्धृत गर्नुभएका याकूबको पुस्तकका पदहरूभन्दा अधिका तीन पदहरू यी हुन्:

अब हे धनवान् मानिसहरू हो, आओ, तिमीहरूमाथि आउनलागेका दुःखहरूको कारण रोओ र विलाप गर। तिमीहरूको धन-सम्पत्ति बिग्रिएको छ, र तिमीहरूका वस्त्र कीराले खाएका छन्। तिमीहरूको सुन र चाँदी खिया लागेका छन्; र तिनको खियाले तिमीहरूका विरुद्ध साक्षी दिनेछ, अनि आगोले झैँ तिमीहरूको मासु खानेछ। तिमीहरूले अन्तिम दिनहरूका लागि धन-सम्पत्ति थुपारेका छौ। याकूब 5:1-3.

"अन्त्यका दिनहरू" को एक भविष्यसूचक विशेषता त्यतिबेला प्रकट हुन्छ जब त्यहाँ यस्ता मानिसहरू हुन्छन्, जो ठगीद्वारा उत्पन्न गरिएको आफ्नो आश्चर्यजनक धनसम्पत्तिका कारण चिनिन्छन्। ती मानिसहरू हरेक दिन समाचारमा हुन्छन्। त्यो समय आइसकेको छ। त्यस समयमा ती विश्व-बैंकरहरू र अर्बपतिहरूको धनसम्पत्ति सुन र चाँदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जो खिया लागेको बन्छ। चाँदी र सुनमा खिया लाग्दैन, त्यसैले धर्मशास्त्रले अन्त्यका दिनहरूमा धनी मानिसहरूको धनसम्पत्तिमाथि हुने पूर्णतः अप्रत्याशित कुरालाई चिन्हित गरिरहेको छ, किनकि तिनीहरूको सुन र चाँदी खिया लागेको बन्नेछ। त्यस आर्थिक पतनको अग्रसूचक तेस्रो हायको आगमनसँगै, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, देखा पर्‍यो। तेस्रो हायको इस्लाम बाइबलीय भविष्यवाणीको पूर्वी बतास हो, र अन्त्यका दिनहरूमा त्यही पूर्वी बतासले अर्थतन्त्रलाई डुबाउँछ, जसको प्रतिनिधित्व तर्शीशका जहाजहरूले गर्छन्।

किनकि, हेर, राजाहरू भेला भएका थिए; तिनीहरू सँगसँगै अघि बढे। तिनीहरूले त्यो देखे, र अचम्म माने; तिनीहरू व्याकुल भए, र हतारिँदै टाढा गए। त्यहाँ भयले तिनीहरूलाई समात्‍यो, र प्रसव-वेदनामा परेकी स्त्रीको जस्तै पीडा भयो। तपाईंले पूर्विय बतासले तर्शीशका जहाजहरूलाई भाँचिदिनुहुन्छ। भजनसंग्रह 48:4-7.

जब तेस्रो हायको इस्लामबाट उत्पन्न पूर्वी बतास—जसले प्रसववेदनामा परेकी स्त्रीझैँ राष्ट्रहरूको तीव्र रूपमा बढ्दै गएको क्रोधलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ—तर्शीशका जहाजहरू डुबाउँछ, तब विश्ववादी राजाहरू, अर्बपतिहरू र बैंकर्सहरू भय र पीडाले व्याकुल हुन्छन्। इस्लामले स्थानीय तथा वैश्विक अर्थतन्त्रलाई धराशायी पार्न, र ट्रम्पका शक्तिहरूसँग पूर्ण रूपमा मेल खाने आर्थिक तथा राजनीतिक वातावरण उत्पन्न गर्न लागेको छ—डेमोक्रेटहरू र विश्ववादीहरूसँग होइन—किनकि अजिङ्गरको शक्ति "गरिएका सेवाहरू" का निम्ति सातमध्ये एक, अर्थात् आठौँ शिरलाई दिइएको छ। परमेश्वरले ट्रम्पलाई युनानीहरूको सम्पूर्ण क्षेत्रलाई उद्देलित तुल्याउन प्रयोग गर्नुभयो, किनकि परमेश्वर अहिले त्यस्ता परिस्थितिहरू ल्याइरहनुभएको छ जसमा सारा संसार दुई वर्गमा विभाजित हुनुपर्नेछ।

अहिले विश्ववादीहरूद्वारा सञ्चालन भइरहेको आर्थिक प्रणाली पहिलोपटक डेमोक्रेट वुड्रो विल्सनको राष्ट्रपतित्वकालमा प्रस्तुत गरिएको थियो; उनी संयुक्त राज्य अमेरिकालाई आसन्न प्रथम विश्वयुद्धबाट बाहिर राख्ने वाचा गर्दै निर्वाचित भएका थिए, तर अन्ततः प्रथम विश्वयुद्धको नेतृत्वसमेत गरिरहेका राष्ट्रपति साबित भए। विल्सन राष्ट्रसंघको पक्षमा जोडदार पहल गर्ने व्यक्तिका रूपमा विशेष चिनिन्छन्, जुन संयुक्त राष्ट्रसंघको अग्रदूत थियो। उनको राष्ट्रपतित्वकालमा, सन् १९१३ मा विल्सनले राष्ट्रको आर्थिक निर्देशन फेडरल रिजर्भ प्रणालीको अधीनमा सुम्पिएपछि, संयुक्त राज्य अमेरिकाको वित्तीय संरचना विश्ववादीहरूको हातमा दिइयो।

पहिलो विश्वयुद्धका राष्ट्रपति सम्बन्धी भविष्यसूचक विशेषता भनेको युद्धमा नजाने उनको प्रतिज्ञा थियो, जुन एउटा झूट थियो। उनी राष्ट्रसंघको एक-विश्व सरकारको प्रवर्द्धन गर्ने प्रमुख ऐतिहासिक व्यक्तित्व थिए, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको वित्तीय व्यवस्था विश्वका बैंकरहरूको हातमा सुम्पिने कार्यमा उनी अध्यक्षस्थ थिए। उनले सन् 1913 देखि 1921 सम्म शासन गरे। सन् 1919 मा, एडभेन्टवादको तेस्रो पुस्ता, जुन संसारसँग सम्झौताको प्रतीक हो, विल्सनको संसारसँगको सम्झौतासँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्यो, किनकि ती दुई सिङ्गहरू एक-अर्कासँग समानान्तर चल्यो। लाओडिसियाली एडभेन्टवादको तेस्रो पुस्तामा तिनीहरूले आफ्ना चिकित्सकीय र शैक्षिक प्रणालीहरूमाथिको नियन्त्रण आफ्नो आत्मिक सार्वभौमिकताभन्दा बाहिरकाहरूका हातमा सुम्पिए। त्यही समयमा, विल्सनले संयुक्त राज्य अमेरिकाको वित्तीय सार्वभौमिकता वैश्विकतावादी बैंकरहरूलाई सुम्पिए, र उनले संयुक्त राज्य अमेरिकाको राजनीतिक सार्वभौमिकता वैश्विकतावादीहरूलाई सुम्पन अथक परिश्रम गरे, तर सफल भएनन्।

प्रथम विश्वयुद्धको समयमा राष्ट्रपतिको रूपमा विल्सनले तेस्रो विश्वयुद्धको पहिचान गराउने भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। उनले यस्तो इतिहासको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जहाँ फेडरल रिजर्भ विश्वव्यापी अर्थतन्त्रलाई अमेरिकाको सार्वभौमिकताको होइन, तर वैश्वीकरणवादी एजेन्डाका लागि सबैभन्दा अनुकूल दिशातर्फ नियन्त्रण गर्न संलग्न हुन्छ। उनले त्यस्ता राष्ट्रपतिको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो त्यस समयमा उपस्थित हुन्छन् जब नयाँ विश्व व्यवस्था अन्ततः बाइबलीय भविष्यवाणीको सातौँ राज्य बन्ने आफ्नो लक्ष्य हासिल गर्छ, यद्यपि तिनीहरूको शासन अल्पकालीन हुन्छ। यो तथ्य दुई साक्षीहरूको आधारमा स्थापित भएको छ, किनकि प्रथम विश्वयुद्धपछि राष्ट्रसंघमा सम्मिलित हुने विल्सनको असफल प्रयासले दोस्रो विश्वयुद्धपछि संयुक्त राज्यले तुरुन्तै संयुक्त राष्ट्रसंघमा प्रवेश गरेको घटनाको प्रतिरूप प्रस्तुत गरेको थियो। यी दुई साक्षीहरूको आधारमा, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था, जसले आफ्नो पछिपछि राष्ट्रिय विनाश ल्याउँछ, विल्सनको राष्ट्रपतिकालदेखि नै वैश्वीकरणवादीहरूले अघि बढाउँदै आएको एक-विश्व सरकारको रूपमा संयुक्त राष्ट्रसंघको कार्यान्वयनतर्फ डोर्‍याउँछ।

यी भविष्यसूचक विशेषताहरू सातमध्येका आठौँ तथा अन्तिम राष्ट्रपतिको राष्ट्रपतित्वमा अवश्य विद्यमान हुनुपर्छ। विल्सनपछि रिपब्लिकन वारेन हार्डिङ आए, जसले “रोअरिङ ट्वेन्टीज” भनिने अवधिको आरम्भ गराए; त्यसले 1929 को पतन निम्त्यायो, त्यसले महान् मन्दी निम्त्यायो, र त्यसले दोस्रो विश्वयुद्ध निम्त्यायो। ट्रम्पको पहिलो राष्ट्रपतित्व नै “रोअरिङ ट्वेन्टीज” थियो, र बाइडेन पृथ्वी-पशुको इतिहासकै सबैभन्दा ठूलो मन्दीको आरम्भ गराउन लागेका छन्। त्यस मन्दीको पूर्वछाया 1929 को पतनद्वारा देखाइएको थियो, तर एलेन ह्वाइटको समयमा भएको “1837 को आतंक” द्वारा पनि।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा 1830 को दशकको मन्दीलाई सामान्यतया “1837 को Panic” भनेर उल्लेख गरिन्छ। यो 1837 देखि 1840 को दशकको मध्यसम्म चलिरहने गम्भीर आर्थिक मन्दी थियो, जसले 1830 को दशकको धेरै भागलाई समेटेको थियो। 1837 को Panic वित्तीय संकट, बैंकहरूको पतन, व्यापक बेरोजगारी, र आर्थिक कठिनाइको दीर्घकालीन अवधिद्वारा चिह्नित थियो।

१८३७ को आतंक १९२९ को पतनझैँ नै एक “सट्टात्मक बुलबुला” द्वारा उत्प्रेरित भएको थियो। १८३७ मा, जब त्यो बुलबुला फुट्यो, त्यसले व्यापक दिवालियापन र आर्थिक क्षतिहरू निम्त्यायो। सट्टात्मक बुलबुलाको परिणामस्वरूप बैंक असफलताहरूको एक शृंखला देखा पर्‍यो, जसले बैंकिङ प्रणालीप्रतिको विश्वासको ह्रास र व्यापक वित्तीय आतंक उत्पन्न गरायो। अन्तर्राष्ट्रिय व्यापारमा आएको गिरावट र अमेरिकी निर्यातप्रतिको मागमा आएको कमीले अझ उग्र बनाएको विश्वव्यापी आर्थिक मन्दीले संयुक्त राज्य अमेरिकाका आर्थिक कठिनाइहरूमा योगदान पुर्‍यायो।

१९२९ को ध्वंस, जसले महामन्दीको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो, त्यसअघि शेयर बजारमा एउटा सट्टात्मक बुलबुला उत्पन्न भएको थियो। १९२० को दशकमा संयुक्त राज्य अमेरिकामा आर्थिक समृद्धिको एक अवधि थियो, जसलाई “Roaring Twenties” भनेर चिनिन्थ्यो, र जसको विशेषता तीव्र औद्योगिक वृद्धि, प्राविधिक नवप्रवर्तन, र व्यापक आशावाद थियो। यस अवधिमा शेयर बजारमा सट्टेबाजी अत्यधिक बढ्यो, जसलाई सहज ऋण, मार्जिन कारोबार (उधारो पैसाले शेयर खरिद गर्नु), र कम्पनीहरूको अन्तर्निहित मूल्यका आधारमा नभई भविष्यमा मूल्य बढ्ने

अपेक्षाका आधारमा गरिने सट्टात्मक शेयर खरिदले उक्साएको थियो। शेयर मूल्यहरू अस्थिर रूपमा धान्न नसकिने तहसम्म बढे, र तिनीहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने कम्पनीहरूको वास्तविक मूल्यभन्दा धेरै नै माथि पुगे।

मार्च, 2000 देखि अक्टोबर 2002 सम्म “डट-कम बबल” फुट्यो। सेप्टेम्बर 11, 2001 त्यस आर्थिक पतनभित्रै समाविष्ट थियो। त्यसपछि 2008 मा आवासीय बबल फुट्यो, जसलाई वैश्विक वित्तीय संकट वा महान् मन्दी भनियो।

आइतबारको व्यवस्था आउनुभन्दा अघिको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकाका नागरिकहरूको लौकिक समृद्धि हटाइन्छ। लौकिक समृद्धिको यो हटाइने कार्य एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमै हुन्छ। छाप लगाइने समयको पहिलो waymark आर्थिक पतनभित्र निहित थियो। सेप्टेम्बर ११, २००१ तेस्रो स्वर्गदूतको सशक्तीकरण थियो, र जब यही उही स्वर्गदूत १८४४ मा आइपुगे, त्यो इतिहास आर्थिक पतनभित्र निहित थियो। १८४४ ले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, र सेप्टेम्बर ११, २००१ छाप लगाइने अवधिको आरम्भ हो। येशूले सधैं कुनै वस्तुको अन्त्यलाई त्यसै वस्तुको आरम्भद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ। १९२९ को पतन दोस्रो विश्वयुद्धभन्दा अघि भयो र त्यसतर्फ डोर्‍यायो।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“हाम्रा बीचमा, एक जातिको रूपमा, यस्तो आलस्यपूर्ण उपेक्षा र अपराधपूर्ण अविश्वास रहेको छ, जसले हामीलाई परमेश्वरले हामीलाई गर्न छोड्नुभएको काम—अन्य राष्ट्रहरूकहाँ हाम्रो ज्योति चम्किन दिनु—गर्नबाट पछाडि पारेको छ। यस महान् कार्यमा अघि बढ्न र जोखिम उठाउन डराउने प्रवृत्ति छ, यस भयले कि साधनको खर्चले प्रतिफल नल्याउन सक्छ। यदि साधन प्रयोग गरियो, तर त्यसद्वारा आत्माहरू उद्धार पाएका छन् भन्ने हामीले देख्न सकेनौं भने के गर्ने? यदि हाम्रा साधनको केही अंश पूर्णतः नष्ट भयो भने के गर्ने? केही नगर्नुभन्दा काम गर्नु र निरन्तर काममै लागि रहनु उत्तम हो। यो वा त्योमध्ये कुन सफल हुनेछ, तिमीहरूलाई थाहा छैन। मानिसहरूले पेटेन्ट अधिकारहरूमा लगानी गर्छन् र ठूलो नोक्सानी बेहोर्छन्, र त्यसलाई स्वाभाविक कुरा ठानिन्छ। तर परमेश्वरको काम र कार्यमा मानिसहरू अघि बढ्न डराउँछन्। आत्माहरूको उद्धारको कार्यमा लगानी गर्दा तत्काल प्रतिफल नल्याउने पैसा उनीहरूलाई पूर्णतः खेर गएको जस्तो लाग्छ। जुन साधन अहिले परमेश्वरको कार्यमा अत्यन्त कञ्जूसीका साथ लगानी भइरहेको छ, र जुन स्वार्थपूर्वक रोकिराखिएको छ, त्यो अल्पकालमै सबै मूर्तिहरूसँगै छछुन्दर र चमेराहरूका निम्ति फालिनेछ। जब अनन्त दृश्यहरूको वास्तविकता मानिसका इन्द्रियहरूका सामु खुल्नेछ, तब धनको मूल्य एकाएक र अत्यन्त छिट्टै घट्नेछ।” The True Missionary, January 1, 1874.